

ՆՅԻՍՐՔ ՆԱԽՆԵԱՑ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Ա. ԵՐԵՐԾՈՒԹԻՒՆ Ա.ՍՈՐԻՈՅՑ

ՎԵՇՏԱՍԱՆ ԱՍԱՑՈՒԱԾՔ ՎԱԱՆ ՆԻԿՈՄԴԵԱՅ ՔԱՂԱՔԻՆ

ՎԵՇԵՐՈՐԴ ՎԱԱՆ ՆԻԿՈՄԴԻԵԱՅ

(Ծար. Ա.Ի.ԲՆ Թիւ 1.6)

Եզեւ տէր շարժումն սաստիկ, զի ակնարկեցին կամք քո: Զիք ընդ ակնարկել և ընդ զործ քո անապանել⁽¹⁾ քան գալան թաւթափեւ: Երագ է փայլակն քան զամենայն, զի ընդ սկի՞ զբն է կատարումն իւր: Առաւել քան զնա ստիօք զործ քո ընդ հրամանի քում: Ի միում ակնարկել ական, կապեալ են հրաման և զործ քո: Եւ վկայէ պատարագմն եւ զործն Ամազեկի, զի ի նմա՞ պաշտեցան երկոքին: Եզեւ մեզ Մովիս հայելի, յայտնի եցոյց զծածուկս, զի յոր կոյս եւ շարժեցան ձեռք իւր, եղե՞ն յանկարծ արդիւնք: Եթէ ի ձեռն թոթովին ծանոււ ընթանայր զործ ակնարկելուոյ քո, քանի՞ եւս արագ իշէ ակնարկել քո ի ձեռն արագ սիրելոյ քո: Ի ժամանակի զի հաստէին արարածք ի ձեռն⁽²⁾ արագ որգւոյզ⁽³⁾ քո, որպէս եւ խազաց ակնարկել քո, եղե՞ն յանկարծ կամք քո: Նայնպէս ի ժամ ապականութեան, իրբու ի ժամուն կազմութեան⁽⁴⁾ կազմութեան, ուր եւ ակնարկեցին կամք քո, եւ եղե՞ւ անդ կործանումն: Մեզմ եւ երազ ակնարկելովդ, ընթանո՞ն բարկութիւն եւ ոզսրմութիւն: Իրբու ոչ վաստակի մեզմութիւն քո, եւ ոչ շարժի հանգարառութիւն քո: Էնթացան բարկութիւն եւ ոզսրմութիւն քո, ի մի՞ քաղաքն հասարակ: Անկառիսն ի բարկութեամբ քումմէ, եւ մա՞ց կազմութիւն քումմէ, յանգզնութիւն է: Անկառի ամենայն, զի զիտութեամբ կայ ամենայն: Եւ եթէ բարկութիւն ապականէ, զբճաշմէս սոսուզութեան իւրոյ եցոյց: Որպէս հաստատեաց զնոսա զթութեամբ, եւ եցոյց զբճաշմէս չնորհի իւրոյ: Եւ թէ զթութեամբ ժողովեաց զնոսա, նախ քան զբարկութիւն կամ զամպարըստէ: Նման է կատարումն այս սկզբանն, զի սկսաւ եւ կատարեաց չնորհ նորա: Եւ մոյց զնոսա զթութեամբ, եւ եհան զնոսա սիրով: Ի սկզբանն եւ ի կատարման, պաշտեաց զնոսա չնորհ: Շնորհդ եւ սոսուզութիւնդ քո, ոչ եպերին երկոքին, զի բարձր⁽⁵⁾ են երկոքին յեպերանաց ազտութեան մերոյ: Շնորհդ այդ քո նկարեաց զկերպարանս, ոչ վարձուք և ոչ զբնովք: Եղծ զնոսա սոսուզութիւն քո, ոչ

Երրայեցոց: Պահե՞սա էր եւ տիւն այն ի զլորումն եւ ի կործանումն: Հրամանն որ կործանեաց զքաղաքս, աւգնէ՝ այլոց երկիւդիւ: Զմարմինս զոր ապականեաց արարիչն, ոչ վայրապար ապականեաց: Կազմումաց զնոսա հանճարով, եւ ապականեաց իմաստութեամբ: Իմաստութեամբ առնէ հաստիչն յաւրինուածո եւ ապականութիւնու: Յարարչութեանն նորա յաւրինուածք, եւ յապականութեանն նորա ըշփո՞թք: Եթէ իմաստաբար կազմեաց, իմաստաբար եւ ապականեաց: Նովի՞ն իմաստութեամբն իրբու կազմեաց, ապականէ՝ իրբու ապականէ: Թէ կազմութիւն նորա բարի է, եւ ապականն իմաստուն է: Յորժամ ապականէ ամենազէսն, եւ ապականն իւր կազմութիւն է: Ամենայն կազմութիւն որ զիտութեամբ ոչ կազմեցաւ, ապականութիւն է, յանգզնութիւն է: Անկառի ամենայն, զի զիտութեամբ կայ ամենայն: Եւ եթէ բարկութիւն ապականէ, զբճաշմէս սոսուզութեան իւրոյ եցոյց: Որպէս հաստատեաց զնոսա զթութեամբ, եւ եցոյց զբճաշմէս չնորհի իւրոյ: Եւ թէ զթութեամբ ժողովեաց զնոսա, նախ քան զբարկութիւն կամ զամպարըստէ: Նման է կատարումն այս սկզբանն, զի սկսաւ եւ կատարեաց չնորհ նորա: Եւ մոյց զնոսա զթութեամբ, եւ եհան զնոսա սիրով: Ի սկզբանն եւ ի կատարման, պաշտեաց զնոսա չնորհ: Շնորհդ եւ սոսուզութիւնդ քո, ոչ եպերին երկոքին, զի բարձր⁽⁵⁾ են երկոքին յեպերանաց ազտութեան մերոյ: Շնորհդ այդ քո նկարեաց զկերպարանս, ոչ վարձուք և ոչ զբնովք: Եղծ զնոսա սոսուզութիւն քո, ոչ

(1) Տօրինակին նախ գեալ անօպան, ապա ուղղեալ ի ձեռն սրբարշին, յաւելով եւ ի վեայ սաղին:

(2) Կամանգիրդ և յաւելուալ յաւլզին:

(3) Պ յաւելուած ուղղին:

(4) Անսավական նորվաւմն:

(5) Կամանգիրդ թ յաւելուալ ի վեայ սալին:

յանիրաւի եւ ո՞չ կաշառաւք։ Զի ձրի է պարզեւդ քո, ո՞չ կարէ եպիրել առող նորա։ Զի յարժանի է խրատ քո, ո՞չ կարէ մեղ զնել վլասակար։ Զի ո՞չ վայրապար, և ընդ ամտաս(¹) չփք որ կարէ տրանչել։ Զի ոչ անմտութեամբ հարկանհա, չիք որ կարէ հայհայել։ Ա՛ սարտիցէ ի տուողն, իրին բարե՞ք տայ նմա։ Ա՛ տրանջեացէ զգատողէն(²), իրին յիրաւի հարկանչ զնա։ Իրին քաղցը է չնորդ այդ քո, սիրէ՞ նա զարժանն։ Զի դոյ ի նմա ընտրողութիւն, զոյ ի նմա և սաստկութիւն։ Իմաստան է եւ ստուգութիւն քո, զի ապականհեցէ եւ զգուեացէ։ Մածկեալ է ի նմա իմաստութիւն, եւ խառնեալ է ի նմա եւ քաղցրութիւն։ Քաղցրութիւնդ քո սաստիկ է, զի որոշմամբ է քաղցրութիւն իւր։ Մաստկութիւնդ քո կակուզ է, զի իմաստութեամբ է խստութիւն իւր։ Բանզի սաստիկ է քաղցրութիւն քո, քանի՛ կակուզ է խստութիւն քո։ Զի խառնեալ է ընդ միմեանս չնորհքդ քո եւ ստուգութիւն քո, մի՛ է այսուհետեւ ընտրողութիւն։ Ար մերկանալլ(³) եւ զզենու զյորչորջանս, բաժանի՛ յիրկուս անուանս։ Եւ ստուգութեան ոչ բաժանի անուամբ իւրով, զի ո՞չ պատառի ընութիւն իւր։ Մատցու բաժինս անուամբք, զի յիրկուս անուանս կոչեցաւ։ Խեքն իսկ զիստութիւնդ քունի անուանս եւ փոփօխմունս, զի նոքա՛ք կարացէ մարդկութիւնս ուսանել զրարկութիւն եւ զզթութիւն քո։ Երկուս իրս ունի չնորհք քո, զզթութիւն և զընտրողութիւն։ Զի իրին պարզե՞ք ձրուոյ ընտրողութեան տուեալ լինին։ Ա՛ ի կորուստ անխարիցանել զգանձ իւր չնորհքդ քո։ Եթէ անարզի պարզե նորա, ցաւէ՛ ընտրողութեան նորա։ Զարչարի ընդ նմա ստուգութիւնն, պահանջէ զըթշնամանս զրկանաց նորա։ Իրրու բարձր են ի կարեաց, եւ վերագոյն ի վլաստոց։ Զարչարի ընդ մարզկութեան, զի աւգնեսցէն նմա երկորեան։ Զի ուր է պակասութիւն, բացցէն զզանձս իւր չնորհքդ քո։ Եւ ուր եղեւ զլացութիւն, ցուցցէ զզաւազան իւր ստուգութիւն իւր։ Բայց զի որպէս չարութիւն է,

Եթէ ո՞չ տայցեն չնորհքդ քո։ Եւ պակասութիւն անհնարին է մեզ, եթէ փակեցէ զառւն ապաւինի իւրոյ։ Նոյնպէս զարձեալ անուրէնութիւնն է, եթէ ոչ խրատէ ստուգութիւնդ քո։ Եւ վնաս է մեղ սաստիկ, եթէ լոէ ի մէնջ զաւազանն։ Բայց ո՞չ արզելուն չնորհք նորա զզարզես իւր ի մարդկութեամբ, զի ահա արեգակն իւր յարարածս իւր ձագեալ է զրարեաւք եւ րզչարեաւք։ Ա՛ զզազարէ եւ(⁴) ստուգութիւնըն, աւզնութեամբ իւրովք ի մարդկութիւննէ։ Զի ահա երկիւղուկք յամենայն վայրի, եւ արհաւել' բք յամենայն տեղիս։ Ի ժաման զի անկաւ քազաքն, ո՞չ ապրեցուցին զնա չնորհքն։ Տեղեակ էր թէ յաւզուտ ստասեաց անդ ստուգութիւնն։ Ա՛ վիրաւորիք և ապաւինիք ի զեզս չնորհացն զի բժշկէ։ Զի ո՞չ քաղցրանայ չընորհացն, եթէ ցաւովք ձերովք առարինացին զաւաք ի զովեսա նմա։ Թէպէտեւ ձրի բժշկէ, յոյժ չա՛ր է չնորհք նորա։ Ծաւէ յոյժ չնորհացն եթէ ի ձեռն ցաւոց առաքինեսցի։ Են նորա այլ կողմանք, որովք հաճի՛ թէ զովեսցի։ Նա առաքինեցաւ ի սկզբանէ, եւ նոյն զովի՛ ի կատարման։ Արգելք մարթի առաւել, զի յիրկուս կողմանս առաքինեցի։ Հաստատեաց զնոսա ի սկզբանէ, առանց զործոց ձրի միայն։ Առնուն ի վախճանի, որպէս ետուն փոխ, եւ առնուն այլ եւս բազում ձրի։ Հատուցանէ զփոխարէնն ստուգութիւնն, տայ չափով զհատուցմուն։ Տան զարձեալ եւ չնորհքն, բազում եւս աւելի քան զզափն, ոչ ըստ վաստակոց արզարց։ Նոյնպէս եւ թէ առնու զզարձն, ի ձեռն ստկաւ վաստակոց, առնո՞ւ զանչափ եւ զանպատում պարզես։ Վաստակն իւր պատճառ լինի, զի մացէ՛ ասցէ բազում։ Այսոքիւք միիրն չնորհքն առաքինեալ առ ներքինս։ Զի որպէս վիրեն չնորհքն առաքինեալ առ առնուն։ Այս որպէս վիրեն հոտուն առանց վաստակոց ձրի միայն, նոյնպէս եւ ներքնո՞ց տացէ ի ստկաւ պատճառս զարքայութիւնն։ Ահա ի սկզբանն առաքինութիւնն իւր, եւ ի կատարածի՛ զովես նորա։

Տիր Աստված ուրբիւս և առնեն ներսիս
ստացածի սորա, ի յն զարտեամն։ Ամեն։—
Հասպարակեաց Ֆ. Ա. Մ.

(¹) Տեղիս այս ուրպէս բազմու ուրէ յօրինակին թասպիր, խանգարեալ րուի. խմաս բանի անյայ։

(²) Կամացիւղ դ ի վեռայ տոլին զեեաւ,

(³) Յօրինակին զի առանց յիւ,